

Beleidsregels hogere waarde Wet geluidhinder 2008

Het college van burgemeester en wethouders,

Overwegende dat het noodzakelijk is aanvullende beleidsregels vast te stellen op het gebied van het vaststellen van hogere waarden op grond van de Wet geluidhinder.

Gelet op artikel 110 a van de Wetgeluidhinder;

Mede gelet op titel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht;

Besluit vast te stellen de volgende beleidsregels:

“Beleidsregels hogere waarde Wet geluidhinder 2008”

HOOFDSTUK 1. ALGEMEEN

1.1 Deze beleidsregels geven invulling aan de beleidsvrijheid van burgemeester en wethouders op grond van hun bevoegdheid tot het vaststellen van hogere grenswaarden voor geluid ten gevolge van wegverkeer en industrieterreinen op basis van de Wet geluidhinder en het Besluit geluidhinder.

1.2 In aanvulling op artikel 1 van de Wet geluidhinder en artikel 1.1 van het Besluitgeluidhinder wordt in deze beleidsregels verstaan onder:

<i>Bronmaatregel:</i>	Een maatregel aan de bron die een geluidsreductie oplevert.
<i>Cumulatie:</i>	Het optreden van geluid van meerdere bronnen waarbij de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting wordt overschreden.
<i>(Geluids)bron:</i>	Een gezoneerde weg of industrieterrein.
<i>Geluidsluwe zijde:</i>	De zijde van een gebouw met de laagste geluidsbelasting. Deze geluidsbelasting mag per bron niet hoger zijn dan de ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting.
<i>Hoofdstructuur:</i>	Ritzema Bosweg, Mansholtlaan, Nijenoord Allee, Kortenoord Allee en Lawickse Allee.
<i>Hogere waarde procedure:</i>	De procedure die kan leiden tot een hogere waarde besluit.
<i>Hogere waarde besluit:</i>	De door Burgemeester en Wethouders vastgestelde hogere waarde.
<i>Indelingseis:</i>	Eisen aan de indeling van een woning en de situering van de tot de woning behorende buitenruimte(n) voor zover bestemd is/zijn als verblijfsruimte(n).
<i>Ontvanger:</i>	De positie (in plaats en hoogte) waarvoor de geluidbelasting wordt bepaald of beoordeeld.
<i>Overdrachtsmaatregel:</i>	Een maatregel tussen de bron en de ontvanger die een geluidsreductie oplevert.
<i>Voorkeurswaarde:</i>	De ten hoogste toelaatbare geluidsbelasting vanwege een gezoneerde weg, spoorweg of industrieterrein zoals vastgelegd in de Wet geluidhinder.

HOOFDSTUK 2. AKOESTISCH ONDERZOEK

- 2.1 Een (ambtshalve) procedure voor toekenning van een hogere waarde kan alleen gestart worden als uit akoestisch onderzoek blijkt dat de voorkeursgrenswaarde wordt overschreden.
- 2.2 Op basis van het in artikel 2.1 bedoelde akoestisch onderzoek is afdoende aangetoond dat de geluidsbelasting niet verlaagd kan worden tot de voorkeursgrenswaarde door:
 - a. Het treffen van bronmaatregelen.
 - b. Het treffen van overdrachtsmaatregelen.
 - c. Het vergroten van de afstand tussen bron en ontvanger.
- 2.3 In het akoestisch onderzoek is tevens het resultaat opgenomen van het onderzoek naar het effect van maatregelen om aan de hogere grenswaarde te kunnen voldoen.
- 2.4 Een hogere waarde procedure wordt alleen gestart indien een ondertekende verklaring bij het akoestisch onderzoek is gevoegd, waaruit blijkt dat de voorgestelde maatregelen om de geluidsbelasting te verlagen worden uitgevoerd.
- 2.5 Het onderzoek naar maatregelen, zoals bedoeld in artikel 2.2 kan achterwege blijven indien het onderzoek betreft naar:
 - a. de aanleg van geluidsreducerend asfalt binnen 50 m vanaf het hart van een kruispunt;
 - b. de aanleg van geluidsreducerend asfalt over een lengte korter dan 250 m;
 - c. de bouw van geluidschermen of –wallen, anders dan langs de hoofdstructuur.

HOOFDSTUK 3. CRITERIA PROCEDURE VASTSTELLING HOGERE WAARDEN

- 3.1 Het college kan gebruikmaken van zijn bevoegdheid tot het verlenen van hogere waarden **voor woningen** die voldoen aan de indelingscriteria van de artikelen 4.1 tot en met 4.3 en als tenminste aan één van de volgende criteria wordt voldaan:
 - a. de woningen buiten de bebouwde kom worden verspreid gesitueerd;
 - b. de woningen zijn ter plaatse noodzakelijk om redenen van grond- of bedrijfsgebondenheid;
 - c. de woningen vullen een open plaats tussen de aanwezige bebouwing op;
 - d. de woningen worden gesitueerd ter vervanging van bestaande bebouwing;
 - e. de woningen binnen de bebouwde kom vervullen door de gekozen situering of bouwvorm een doelmatige akoestische afschermende functie voor andere woningen – in aantal tenminste de helft van het aantal woningen waaraan de afschermende functie wordt toegekend – of voor andere gebouwen of geluidsgevoelige objecten.
- 3.2 Het college kan gebruikmaken van zijn bevoegdheid tot het verlenen van hogere waarden **bij de aanleg van een weg** als tenminste aan één van de volgende criteria wordt voldaan:
 - a. de weg moet een noodzakelijke verkeers- en vervoersfunctie vervullen;
 - b. de weg moet een zodanige verkeersverzamel functie vervullen, zodat de geluidsbelasting bij geluidgevoelige bestemmingen langs een andere (bestaande) weg zal dalen.

HOOFDSTUK 4. INDELINGSCRITERIA BIJ NIEUW TE BOUWEN WONINGEN

- 4.1 Een hogere waarde procedure kan alleen gestart worden indien de woning tenminste één geluidsluwe zijde heeft.
- 4.2 Indien de woning beschikt over een buitenruimte dan is deze buitenruimte gelegen aan de geluidsluwe zijde van de woning.
- 4.3 Bij een nieuw te bouwen woning met een geluidsbelasting groter dan 53 dB vanwege wegverkeer of 55 dB(A)-etmaalwaarde vanwege industrielawaai gelden de volgende indelingseisen:
 - a. Verblijfsruimten moeten zoveel mogelijk aan de geluidsluwe zijde liggen. Minimaal 30 % van het aantal verblijfsruimten of 30 % van de oppervlakte van het verblijfsgebied ligt aan de geluidsluwe zijde.
 - b. Tenminste één slaapkamer moet aan de geluidsluwe zijde liggen.

HOOFDSTUK 5. CUMULATIE

- 5.1 Bij cumulatie wordt het gecumuleerde geluidsniveau berekend volgens het Reken- en Meetvoorschrift geluidhinder 2006, bijlage 1.
- 5.2 Bij cumulatie wordt de vereiste gevelisolatie (= karakteristieke geluidwering volgens het Bouwbesluit) berekend met gecumuleerde geluidsniveaus.

HOOFDSTUK 6. PROCEDURE

- 6.1 Het ontwerpbesluit Hogere Waarde dat betrekking heeft op een vrijstellingsbesluit (art. 19 WRO) wordt gelijktijdig met het ontwerp-vrijstellingsbesluit ter visie gelegd, gedurende de wettelijke termijn van 6 weken.

HOOFDSTUK 7. CITEERTITEL

Deze beleidsregels kunnen worden aangehaald als: Beleidsregels hogere waarde Wet geluidhinder 2008.

HOOFDSTUK 8. INWERKINGTREDING

Deze beleidsregels treden in werking met ingang van [datum]

Aldus vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders op [datum].

Toelichting.

Algemeen

Met ingang van 1 januari 2007 is de Wet geluidhinder gewijzigd. Een van de wijzigingen betreft het overgaan van de bevoegdheid tot het vaststellen van een hogere waarde van Gedeputeerde Staten naar het college van burgemeester en wethouders.

Door het opstellen van beleidsregels ten behoeve van de procedure hogere waarde wordt teruggevallen op het beleid van voor 1 januari 2007. Ten opzichte van de situatie van voor die datum worden de criteria zoals die in de toenmalige Wet geluidhinder golden, door middel van deze beleidsregels, weer van kracht. Voor de Wageningse situatie verandert er **op dit onderdeel** van de Wet geluidhinder niets ten opzichte van de situatie van voor 2007.

In de Wet geluidhinder en de daarbij behorende uitvoeringsbesluiten zijn normen en grenswaarden opgenomen voor de toelaatbare geluidbelasting van industrielawaai, wegverkeerslawaaï en railverkeerslawaaï. De regelingen gaan daarbij uit van een voorkeursgrenswaarde en een waarde na ontheffing. Een geluidsbelasting onder de voorkeursgrenswaarde is in het algemeen zonder meer toelaatbaar. De effecten van geluid worden dan aanvaardbaar geacht. Een geluidbelasting hoger dan de grenswaarde is niet toelaatbaar. In het tussenliggende gebied is de geluidbelasting alleen toelaatbaar na een afwegingsproces. Dit afwegingsproces heeft vorm gekregen in de zogeheten procedure hogere waarde.

Een procedure hogere waarde kan aan de orde zijn bij het vaststellen of wijzigen van een bestemmingsplan waarbij een gedeelte van het bestemmingsplan ligt binnen de zone van een bestaand of geprojecteerd industrieterrein, een weg of een spoorlijn. Ook kan een dergelijke procedure aan de orde zijn bij de aanleg of wijziging van een weg, spoorweg of industrieterrein.

Tot 1 januari 2007 waren er in de Wet geluidhinder en bijbehorende uitvoeringsbesluiten diverse criteria opgenomen op grond waarvan van de voorkeursgrenswaarde kan worden afgeweken. Met de wijziging van de Wet geluidhinder per 1 januari 2007 zijn deze criteria uit de Wet geluidhinder en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten verdwenen. De lokale overheid is in de gelegenheid gesteld eigen beleid te ontwikkelen en vast te stellen. Bijgaande ontwerpbeleidsregel voorziet hierin. Het voorgestane beleid komt voor wat betreft de criteria waaronder een hogere waarde kan worden verleend overeen met het tot voor 1 januari 2007 geldende beleid. Dit omdat uit ervaring is gebleken dat het tot nu toe gevoerde beleid voor de Wageningse situatie goed bleek te voldoen.

Met name de criteria op grond waarvan van de voorkeursgrenswaarde kan worden afgeweken, zijn opnieuw vastgelegd (hoofdstuk 3 en 4 van de beleidsregels).

Daarnaast zijn in hoofdstuk 2 van de beleidsregels criteria voor het akoestisch onderzoek opgenomen. Met name artikel 2.5 is gestoeld op de Wageningse situatie. Naast het gegeven dat geluidsreducerend asfalt niet zinvol is op een kleine oppervlakte is ook de bouw van geluidsschermen anders dan langs de Wageningse hoofdstructuur niet realistisch. Derhalve wordt onderzoek naar dat type maatregelen niet nodig geacht.

Het ontwikkelen van nieuw beleid is in deze geen verplichting. Echter, niets doen zou kunnen leiden tot een mogelijk inconsequente besluitvorming, tot een toename van de geluidbelasting

(aangezien zonder specifiek beleid altijd een geluidbelasting mag worden veroorzaakt tot de in de Wet geluidhinder vermelde maximaal toelaatbare geluidbelasting) en in het verlengde daarvan tot een achteruitgang van de kwaliteit van de leefomgeving. Het is in het belang van de bescherming van het milieu in dit geval derhalve noodzakelijk om beleidsregels op te stellen. Toepassing van de beleidsregels zal tot gevolg hebben dat de huidige kwaliteit van de leefomgeving voor wat betreft dit aspect blijft gewaarborgd.

Op 1 juli 2008 is de nieuwe Wet Ruimtelijke Ordening van kracht geworden. In deze wet is de artikel 19-procedure komen te vervallen. Er is echter wel een overgangstermijn van toepassing: Alle aanvragen voor een dergelijke procedure die voor 1 juli 2008 zijn ingediend, vallen nog onder het regime van de Wet Ruimtelijke Ordening van voor 1 juli 2008. Dat wil zeggen dat we nog geruime tijd art. 19-procedures tegen kunnen komen, waarvoor een hogere waarde besluit genomen moet worden. De afstemming tussen deze twee procedures blijft dan ook gelden.

Wijzigingen/aanpassingen

- Criteria van de oude Wet geluidhinder worden door middel van deze beleidsregels opnieuw vastgesteld;
- Eisen waaraan het akoestisch onderzoek dient te voldoen, worden in de beleidsregels vastgelegd.

Artikelsgewijze toelichting.

Artikel 1.1.

In artikel 110a Wet Geluidhinder is de verdeling van de bevoegdheid voor het vaststellen van een hogere grenswaarde vastgelegd. In het eerste en tweede lid wordt aangegeven wanneer Burgemeester en wethouders bevoegd zijn. In het zevende lid is aangegeven wanneer Gedeputeerde Staten bevoegd zijn, te weten ingeval een hogere waarde nodig is in verband met de aanleg of reconstructie van een weg in beheer bij het Rijk of een provincie of de vaststelling of wijziging van een zone langs een industrieterrein dat als industrieterrein van regionaal belang is aangewezen per provinciale verordening.

Artikel 2.2.

Dit artikel verwijst naar de voorkeursvolgorde met betrekking tot maatregelen om geluidshinder te voorkomen: bron, overdrachtsgebied en ontvanger. Alvorens tot toekenning van een hogere waarde te kunnen overgaan, dient afdoende te zijn aangetoond dat maatregelen aan de bron en/of het overgangsgebied niet haalbaar zijn. Met een goede ruimtelijke ordening (het vergroten van de afstand tussen de weg en de woningen of het “slim” inrichten van het gebied) kunnen knelpunten op het gebied van geluid worden voorkomen. In bestaande situaties kan niet altijd de oplossing in de ruimtelijke ordening worden gevonden.

Artikel 2.4

In het akoestisch onderzoek worden maatregelen onderzocht die bijdragen aan een verlaging van de geluidsbelasting op de woningen. Om er zeker van te zijn dat deze maatregelen ook worden uitgevoerd verwachten wij een verklaring van de ontwikkelaar van het plan dat de maatregelen ook daadwerkelijk uitgevoerd zullen worden. Hierin voorziet de Wet geluidhinder niet.

Artikel 2.5

In de gewijzigde Wet geluidhinder is een verscherpte onderzoeksplicht opgenomen naar maatregelen die kunnen leiden tot een geluidniveau dat onder de voorkeursgrenswaarde blijft. Bovendien wordt scherp ingezet op de voorkeursvolgorde (bron-overdracht-ontvanger) in het beheersen van geluidhinder.

De wetswijziging resulteert in een verzwaarde onderzoeksinspanning voor initiatiefnemers van woningbouwplannen en voor beheerders bij onderhoud van het wegennet. De realiteit is dat in een aantal gevallen de voorkeursvolgorde niet realistisch is. Deze gevallen worden hieronder beschreven, zodat in deze specifieke gevallen onnodig onderzoek achterwege kan blijven.

Bronmaatregelen

Volgens de Wet geluidhinder dient de initiatiefnemer nadrukkelijk de mogelijkheden voor bronmaatregelen te onderzoeken en af te wegen. Tot de bronmaatregelen behoort ook de aanleg van geluidsreducerend wegdek (het zogenaamde stil asfalt).

De aanleg van geluidsreducerend wegdek is vanuit civieltechnisch oogpunt (beheer, onderhoud en duurzaamheid) niet haalbaar in de volgende situaties:

- Binnen 50 meter vanuit het hart van een kruispunt. Er treedt dan groot en snel kwaliteitsverlies op van het wegdek door afremmend en optrekkend verkeer.
- Bij een beperkte lengte van het geluidsreducerend asfalt (minder dan 250 meter). Aanleg is vanuit beheers- en onderhoudsoverwegingen niet wenselijk.

Overdrachtsmaatregelen

Het plaatsen van een geluidsscherm of –wal kan effectief zijn om het geluid in de woonomgeving terug te dringen. Geluidsschermen zijn echter alleen mogelijk als er voldoende ruimte tussen de bron en de geluidsgevoelige objecten is. Deze ruimte beperkt zich veelal tot de wegen behorende tot de hoofdstructuur. Daarnaast kunnen schermen en wallen een ongewenste verkeerskundige of stedenbouwkundige barrière vormen. In de gemeente Wageningen worden overdrachtsmaatregelen dan ook alleen onderzocht en afgewogen bij:

- De aanleg of reconstructie van wegen behorende tot de hoofdstructuur.
- De bouw van geluidsgevoelige bestemmingen langs wegen behorende tot de hoofdstructuur.

Artikel 3.1 en 3.2

In de Wet geluidhinder zijn criteria opgenomen voor het vaststellen van een hogere waarde. Het vaststellen van een hogere waarde kan alleen als:

1. (bron- of overdrachts)maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn, dan wel
2. maatregelen ernstige bezwaren hebben van stedenbouwkundige, verkeerskundige, vervoerskundige, landschappelijke of financiële aard.

Naast bovengenoemde criteria zijn in art. 3.1 en 3.2 aanvullende criteria opgenomen. Deze criteria sluiten aan bij de oude subcriteria die voor 1 januari 2007 waren vastgelegd in het Besluit grenswaarden binnen zones rond industrieterreinen en het Besluit grenswaarden binnen zones langs wegen. Deze criteria functioneerden in het verleden goed, zodat er geen reden is om ervan af te wijken.

Artikel 4.1

Hogere grenswaarden worden toegekend indien, ondanks de hogere geluidsbelasting, een aanvaardbaar akoestisch klimaat wordt gerealiseerd. Om dit te bereiken moet de

geluidsbelasting aan minimaal één zijde van de woning niet hoger zijn dan de voorkeursgrenswaarde.

Artikel 4.2

Om een aanvaardbaar akoestisch klimaat te realiseren wordt ook minimaal één buitenruimte aan de geluidsluwe zijde van de woning gesitueerd. Uiteraard geldt dit niet als de woning geen buitenruimte heeft.

Artikel 4.3

Elke woning bevat in beginsel één slaapkamer die niet aan de hoogst geluidsbelaste zijde is gesitueerd. Bij voorkeur wordt 30% van de geluidsgevoelige ruimtes of 30% van de oppervlakte van alle geluidsgevoelige ruimtes samen niet aan de hoogst geluidsbelaste zijde gesitueerd.

Artikel 5.1

In de Wet geluidhinder is in artikel 110f opgenomen dat indien het gebouw waarvoor een hogere grenswaarde wordt aangevraagd is gesitueerd in twee of meerdere zones, de geluidsbelasting als gevolg van de verschillende zones gecumuleerd moeten worden. In de Wet geluidhinder is alleen niet vastgelegd welke cumulatiemethode moet worden gehanteerd. Ook kent de wet geen maximale ontheffingswaarden voor de gecumuleerde geluidsbelasting.

Bij de hogere grenswaarde procedure hoeven de aangevraagde hogere geluidniveaus niet gecumuleerd te worden. Bij het dimensioneren van gevelisolatie moet wel rekening gehouden worden met cumulatie.

Artikel 5.2

Ter bescherming van bewoners door een betere gevelisolatie wordt de hogere gecumuleerde geluidsbelasting (energetisch optellen) gebruikt bij het dimensioneren van de gevelisolatie. Dit speelt in Wageningen alleen indien woningen worden gebouwd binnen de zone van het industrieterrein Haven en gelijktijdig binnen de zone van wegen.

Artikel 6.1

Bij bestemmingsplannen is het wettelijk verplicht om het ontwerpbesluit hogere waarde gelijktijdig met het ontwerpbestemmingsplan gedurende 6 weken ter visie te leggen. Omwille van eenduidigheid verplichten wij ons tot dezelfde regeling als het gaat om een vrijstellingsbesluit (art. 19 WRO). Daarnaast zou de burger meerdere malen de gang naar het gemeentehuis moeten maken om alle relevante stukken in te zien. Door het ontwerpbesluit hogere waarde gelijktijdig met het ontwerp-vrijstellingsbesluit gedurende 6 weken ter visie te leggen, wordt dit voorkomen.

Op 1 juli 2008 is de nieuwe Wet Ruimtelijke Ordening van kracht geworden. In deze wet is de artikel 19-procedure komen te vervallen. Er is echter wel een overgangstermijn van toepassing: Alle aanvragen voor een dergelijke procedure die voor 1 juli 2008 zijn ingediend, vallen nog onder het regime van de Wet Ruimtelijke Ordening van voor 1 juli 2008. Dat wil zeggen dat we nog geruime tijd art. 19-procedures tegen kunnen komen, waarvoor een hogere waarde besluit genomen moet worden. De afstemming tussen deze twee procedures blijft dan ook gelden.